

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Gennem adskillige år er der fremkommet ønsker om, at der ved etablering af en fisketegnordning tilvejebringes midler til fremme af fiskebestanden, bl.a. til gavn for sports- og lystfiskeriet, idet det er fundet naturligt, at de personer, som driver dette fiskeri, gennem betaling af en afgift selv bidrager til at muliggøre effektiv støtte til foranstaltninger til forbedring af forholdene på dette område. Selv om der af en række organisationer er ofret betydelige beløb til dette formål, har det dog ikke på frivillig basis været muligt at fremskaffe midler i det fornødne omfang, og de midler, der har været stillet til rådighed fra statens side, f.eks. til udsætninger af fisk, har været helt utilstrækkelige.

Lovmæssige fisketegnordninger er gennemført i flere europæiske lande, bl.a. Norge og Finland.

En række forhold har bevirket, at interessen for her i landet at forbedre forholdene for sports- og lystfiskeriet er øget. Der kan herved henvises til bl.a. den tiltagende forurening af vandområderne samt til befolkningens øgede fritid, der gør det ønskeligt, at bestanden af vildfisk øges væsentligt, således at flere end hidtil kan få mulighed for med udbytte at deltage i den sunde fritidsaktivitet, som sports- og lystfiskeri frembyder — en aktivitet, hvis værdi ikke kan opgøres alene efter en økonomisk målestok.

Lovforslaget tager sigte på at etablere en ordning, hvorefter erhvervelse af fisketegn som hovedregel vil blive en betingelse for udøvelse af fiskeri i ferske og salte vande. Der gøres dog visse undtagelser fra hovedreglen. Bl.a. er det foreslået, at personer, der driver saltvandsfiskeri som hovederhverv, ikke skal løse fisketegn. Baggrunden herfor er, at de foranstaltninger, som agtes gennemført i henhold til forslaget, kun i begrænset omfang kan forudses at blive af umiddelbar betydning for disse fiskere, nemlig med hensyn til de fiskearter, der har deres opvækst i ferske vande, men senere søger ud i saltvand. Ønskes denne kategori af fiskere gjort delagtige i udgifterne ved vedligeholdelse og forøgelse af bestanden af de pågældende fiskearter, vil dette eventuelt kunne ske ved indførelse af en landingsafgift, således som det allerede er sket med hensyn til laks, jfr. lov nr. 163 af 28. april 1971 om ændring af lov om saltvandsfiskeri. Dette spørgsmål vil blive overvejet i forbindelse med en revision af sidstnævnte lov.

Endvidere foreslås personer under 16 år og grundejere samt personer, der driver fiskerividenskabelige undersøgelser, undtaget.

Efter forslaget skal fisketegn erhverves ved indbetaling af fisketegnafgiften på en særlig postgiroblanket og afgiftsbeløbene indgå i en fond, hvis midler skal anvendes med henblik på at varertage det generelle formål at vedligeholde og forøge fiskebestanden. Afgiftsmidlerne skal også anvendes til dækning af de kontrol- og administrationsomkostninger, der er forbundet med ordningen.

Det forventes ikke, at lovforslaget vil medføre personaleforøgelse eller andre administrative udgifter for fiskeriministeriets vedkommende.

Forslaget er forberedt af et af fiskeriministeren nedsat udvalg, hvori bl.a. fiskeriets hovedorganisationer har haft sæde.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Pligten til erhvervelse af fisketegn omfatter fiskeri i såvel ferske som salte vande, idet en række af de fiskearter, der vil blive begunstiget af de foranstaltninger, som lovforslaget tager sigte på, fanges både i ferskvand og i saltvand.

Til § 2.

Man har fundet det rimeligt at foreslå fiskere i salte vande, der driver dette fiskeri som hovederhverv, undtaget fra pligten til at erhverve fisketegn. Ved afgrænsningen af denne gruppe over for de såkaldte bierhvervsfiskere har man lagt det samme indtægtskriterium til grund, som indeholdes i visse relationer i loven om saltvandsfiskeri, hvor erhvervsfiskere er defineret som personer, der i mindst 2 år har drevet og fortsat driver fiskeri som erhverv og efter vedkommende kommunalbestyrelses skøn indtjener mindst 3/5 af deres årsindtægt ved personlig virksomhed gennem fiskeri. Henvisningen til ulykkesforsikringslovgivningen skyldes praktiske årsager, idet der her er benyttet det samme indtægtskriterium for de erhvervsfiskere, der er forsikringspligtige, og man ved administrationen af fisketegnordningen vil kunne drage nytte af den registrering, der inden for dette forsikringsområde er foretaget af de egentlige erhvervsfiskere.

Derimod er de, i øvrigt ret få, erhvervsfiskere, der driver fiskeri i ferske vande, foreslået omfattet af pligten til at løse fisketegn, idet det skønnes, at disse fiskere i særlig grad vil kunne blive begunstiget af de foranstaltninger, som fisketegnafgifterne skal anvendes til.

Endvidere er det anset for rimeligt at undtage